

Kirke af alle Kirker i Danmark. Den blev bestemt ved Placat af 22de October 1813 een Gang for alle til en Skjæppe Byg af hver Tønde tiendeydende Hartkorn og Bidrag til Afbetaling af dens Gjæld bleve reparterede paa samtlige Kirketiender i Henhold til Placat af 20de October 1819 § 2. Til Gjenopførelse af den ved Angrebet paa Anholt afbrændte Kirke blev der ved Resolution af 22de Mai 1816 paalagt et Bidrag af 1 Rd. paa hver Kirke i Aarhus Stift — Collecten i Sylland behøver jeg ikke her at omtale — og ved kongelig Resolution af 17de December 1817 vil man finde fastsat et lignende Bidrag af de øvrige Kirker i Danmark. Til St. Bendts Kirke i Ringsted blev der ved kongelig Bevilling af 9de September 1818 fastsat af enhver Kirke i Danmark det dobbelte Bets af Studiestatten, dog i intet Tilfælde mindre end 1 Rd. Jeg har her anført en Række af Exempler, hvoraf man vil see, at virkelig Betsatningsmyndigheden har gjort Brug af dens Ret til at paalægge Skatter og altsaa ogsaa paalægge Kirkerne Skatter i kirkelige Tiemed. Den Afgift, her er foreslaaet, 1 pCt. af Kirkens Bruttoindtægt, er heller ikke paa nogen Maade høi. Jeg troer derfor virkelig, at den Bekymring og Frygt, der er ytret for, at man skulde gjøre Indgreb i Eiendomsretten ved denne Bestemmelse, er aldeles ugrundet. Jeg kan overhovedet ikke Andet end beklage, naar der hyppig føres Klager over Indgreb i Eiendomsretten. Savist er Betsatningen et Indgreb i Eiendomsretten, man tager Noget fra den, der har, den Private maa ud med Noget af, hvad han heller selv vil beholde, men det er en Følge af de almindelige Regler, som Eiendom er undergivet; den er undergivet Betsatningsmyndigheden. Spørgsmaalet er altsaa, hvorvidt man finder den her foreslaaede Skat hensigtsmæssig eller ikke, men det er paa ingen Maade en Krænkelse af Eiendomsretten. Man skader virkelig ikke saa lidt ved idelig at føre i Munden, det er en Krænkelse af Eiendomsretten. Man skader virkelig derved den offentlige Moral. Man spækker virkelig Agtelsen for Eiendomsretten ved idelig og idelig at raabe paa nu krænkes Eiendomsretten. Dersom der kom en Tid, hvor der virkelig skete Indgreb i Eien-

domsretten, da havde man brugt det Vaaben saa ofte, at det derved var blevet sløvet og derfor ikke kunde bruges.

M. P. Bruun: Naar jeg er foranlediget ved den sidste Yttring af den høitærede Minister til at tage Ordet for at slutte mig til den Modstand, der er bebudet mod § 37, maa jeg først tillade mig den Bemærkning, at det ikke er med Hensyn til den Udgift, der derved er bleven paalignet; den høitærede Minister har fuldkommen Ret i, at den ikke er stor. En Afgift af 1 pCt. af Bruttoindtægten er sammenlignet med alle de øvrige Udgifter, der deels allerede findes og deels ville komme efter Lovudkastet med god Føie, høit ringe. Det er altsaa ikke Sagens Gjenstand, om jeg maa kalde det saa, men den Grundtæning, der ligger deri, hvorom der er Tale. Det turde dog muligen være en feil Opfattelse af den høitærede Minister, naar han troer, at man ved at modsætte sig denne Benyttelse af Betsatningsretten dermed vil negte selve Berettigelsen til Betsatning. Det er jo utvivlsomt, at den lovgivende Magt kan beskatte Spilletsomhelst og Svadsomhelst; men hvad jeg i det Mindste vil tillade mig at reise Indsigelse imod, det er enhver, om jeg maa kalde det saa, særlig Betsatning. Man kan beskatte enkelte Classer, ja endog enkelte Personer (Cirkusministeren: Røgstør!), men jeg troer neppe, man kan finde dette rigtigt. Der er navnlig i dette Tilfælde en Grund, der snarere taler imod end for en saadan særlig Betsatning. Man gaaer ud fra, at Kirkeeeieren har paataget sig en Forpligtelse til at holde Kirken vedlige. Men naar man vaager meget strengt over denne Forpligtelse, bør man efter min Mening heller ikke paa nogen Maade gaae ud over Forpligtelsen. At det er sleet tidligere og som den høitærede Minister har oplyst ofte, forekommer mig ikke at være afgjørende til at bestemme, om det er rigtigt. Man gaaer udenfor den Forpligtelse, som den vedkommende Kirkeeeier har paataget sig for den enkelte Kirke. Gjælder det kun for den enkelte Kirke, har han ikke paataget sig at sørge for Opførelsen eller Vedligeholdelsen af andre Kirker; han har ikke paataget sig en gjenfærdig Forsikring, saa at den ene Kirke